

SINDICAL

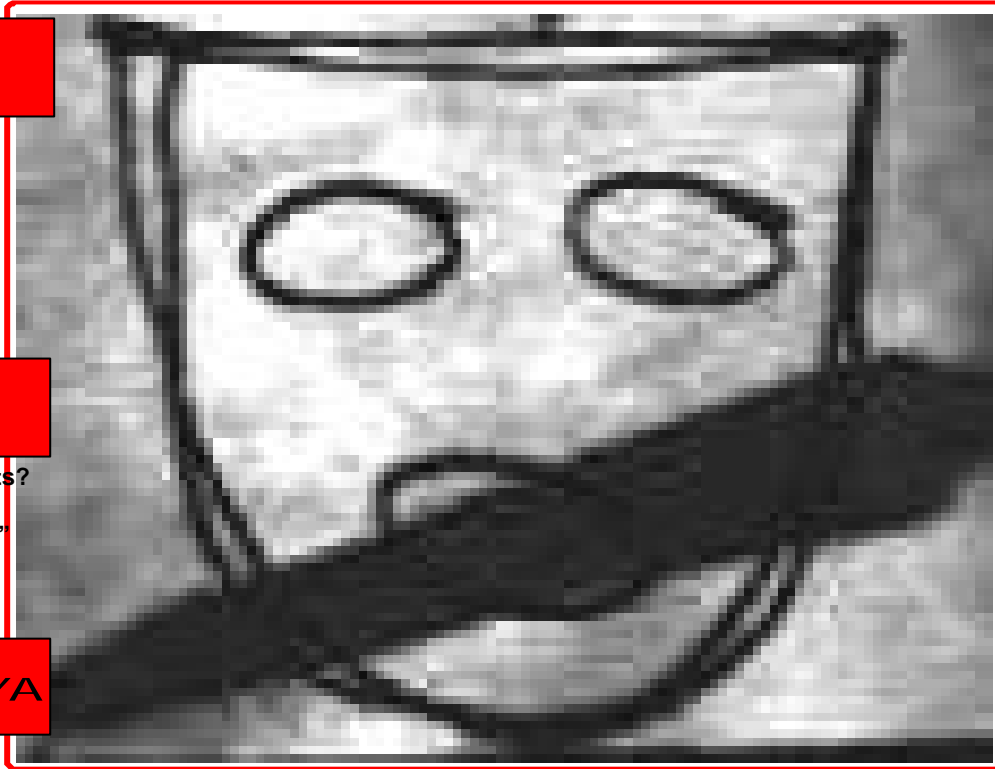
- Actualitat Sindical
- CAT, model sindical alternatiu
- Confirmació judicial a criteri sindical
- Carta al sindicat
- Rumors
- Democràcia interna
- Un altre anònim

OPINIÓ

- Processos selectius manipulats? nooooo! 3ª Part
- Resposta a "Garita i Promoció"
- Estimada Amiga Elena Francis
- Responsables

CANYA&CONYA

- Bud&Ginger

DESPRÉS DE TRES MANIFESTACIONS DAVANT EL DOMICILI DEL PRESIDENT DE LA GENERALITAT... MANIFESTACIÓ PROHIBIDA LA DELEGACIÓ DEL GOVERN ENS PROHIBEIX LA MANIFESTACIÓ POR, MOLTA POR TENEN AL CAT, SUME I SEC...

ESCRIT DE LA DELEGACIÓ DEL GOVERN PROHIBINT LA MANIFESTACIÓ

Segons la Sentència 153/97 del Tribunal Superior de Justícia del País Basc, que desestima en part el recurs contenciós-administratiu, interposat contra la resolució del Director de Seguridad Ciudadana del Departamento de Interior del Gobierno Vasco, de 4 de març de 1997, per la qual es va prohibir la celebració d'algunes manifestacions, una d'elles en front del domicili particular d'un càrrec públic, es llegeix el següent: »el concreto peligro para la persona destinataria de las protestas radica, precisamente, en lo inapropiado del lugar elegido por los organizadores de la manifestación, el domicilio particular de un cargo público lo que **se supone un ataque, no potencial sino real a la integridad moral no sólo de la persona directamente afectada sino también de su entorno familiar y privado, que sufriria con tal actitud intimidatoria una injustificada injerencia en su ámbito de privacidad...**»

En conseqüència, considerant que en el lloc de concentració previst es troba el domicili particular del President de la Generalitat de Catalunya **es considera convenient que l'acte que pretenen realitzar sigui traslladat a una ubicació diferent de l'assenyalada.**

Vist allò que estableixen els articles 8, 9, 10 i concordants de la Llei Orgànica 9/83 de 15 de juliol, reguladora de l'exercici del Dret de Reunió, **donada l'existència de raons fundades de què es puguin produir alteracions de l'ordre públic amb perill per a persones i danys i béns, i tenint en compte allò que es dicta a la Sentència esmentada, es prohibeix la realització de l'esmentada concentració en el lloc previst.**

S'adverteix als convocants que, de realitzar-se la concentració en la forma comunicada, podrien derivar-se responsabilitats per als promotors de l'acte, per presumpta comissió de la infracció greu tipificada a l'article 23 c) de la Llei Orgànica 1/92 de 21 de febrer sobre Protecció de la Seguretat Ciutadana, sancionable, amb multes de 50.001 a 1.000.000 Pessetes.

EDITORIAL

En aquesta editorial volem referir-nos a les concentracions mensuals que nosaltres, conjuntament amb el SUME i amb el SEC hem estat duent a terme mensualment davant del domicili del Molt Honorable. Quan les vam començar, ja varem advertir que no deixaríem de fer-les si no es donava el cas de trobar-nos un dia amb que només hi assistíem el alliberats o dirigents sindicals. Estem convençuts que aquesta mesura, d'haver estat exitosa hagués forçat a l'empresa a negociar sobre totes i cadascuna de les nostres reivindicacions, que són les vostres.

La manca de participació en aquest acte ha fet que no tingui el ressò i incidència que podria tenir, ja que es limita a un grup de persones a la vorera que no causen més alteració que la derivada de la mobilització d'efectius, que ni tan sols, per la manca de gent, poden cridar consignes o incidir en l'opinió pública.

Nosaltres no volem abandonar la lluita. De fet, es lluita de moltes maneres i a diari, fent oposició, crítica, recursos. La mobilització col·lectiva o les accions de protesta també són necessàries, però, amb la participació del col·lectiu. Si no hi ha aquesta participació, són inútils i els pocs que hi assisteixen fan un sacrifici per res. La palesa manca de participació (16 de 6.000) evidencia que fallen moltes coses, la principal, la desídia de la gent. La qüestió és que ja s'ha fet de tot i no hem aconseguit que les coses canviïn. Seguim convençuts també que el fet que cap organització sindical s'assegui a parlar de res amb l'empresa en tant no es negociïn horaris i condicions de treball és una llosa que tard o d'hora ha de donar resultat, si no ens rendim. L'empresa ha de recapacitar i accedir a aquesta negociació real que reclamem. El teu paper, la teva forma d'actuar, el que tu facis o no facis en teu treball, en la teva vida laboral, també és fonamental en aquests resultats que busquem. Sense el teu suport actiu, els sindicats queden en evidència i l'empresa no té pressió ni raó per negociar res.

Com a hores d'ara tots deveu saber, la concentració del dia 24 no va estar autoritzada, atenent a una sentència del TSJ del País Basc. No volem cometre cap il·legalitat, per tant, vam desconvocar aquella concentració, vam impugnar l'escrit de la Subdelegació del Govern i deixem en suspens la convocatòria de noves concentracions en tan en quan no tinguem sentència judicial. Parlarem amb la resta d'organitzacions sindicals per intentar consensuar altres mesures de pressió i mobilització.

SALUT!

Aquesta publicació s'edita amb una freqüència mensual i conté informació sindical i professional, destinada al col·lectiu de mossos, afiliats o simpatitzants del **CAT**.

L'equip encarregat de l'execució tècnica d'aquesta publicació està format per col·laboradors que dediquen temps lliure, coneixements i experiència per a la seva confecció.

SUMARI

EDITORIAL

- Editorial 2

SINDICAL

- Actualitat Sindical 3
 - CAT, model sindical alternatiu 5
 - Confirmació judicial a criteri sindical 6
 - Carta al sindicat 10
 - Rumors 12
 - Democràcia interna 14
 - Un altre anònim 15

OPINIÓ

- Processos selectius manipulats? noooo! 3ª Part 8
 - Resposta a "Garita i Promoció" 12
 - Estimada Amiga Elena Francis 16
 - Responsables 18

CANYA&CONYA

- Bud&Ginger 19

CAT

TELÈFON
93 485 03 50

FAX
93 309 44 80

URGÈNCIES
TELÈFON MÒBIL
629 73 91 92

INTERNET
www.catme.es.vg

E-MAIL
cat-me@teleline.es

ADREÇA
c/ Tànger 48, Baixos Esquerra
Barcelona 08018

EDITA

CAT

Col·lectiu Autònom de Treballadors-
Mossos d'Esquadra
Dep. Legal: B-13161/99

El Col·lectiu Autònom de Treballadors no comparteix, necessàriament, les opinions expressades pels seus col·laboradors.

ACTUALITAT SINDICAL

Tot i que és la tasca de la nostra Assessoria Jurídica la que comporta la majoria dels nostres esforços, creiem que és el nostre deure informar-vos de la resta d'accions que des del nostre sindicat hem enllestit aquest darrer mes. Com podreu comprovar l'Administració de la Generalitat no es precisament ràpida a l'hora de contestar a les demandes i sol·licituds del Sindicat demostrant una manca d'interès per solucionar els problemes dels mossos.

1- El dia 02/03/2001, el sindicat va adreçar un escrit al Director General, Sr. Xavier Villalobos, reclamant l'extensió de la Sentència de la Audiència Nacional nº 17/2001. Dita sentència fa referència al dret d'un delegat sindical a fer ús de Correu electrònic en l'ordinador de la seva empresa per comunicar-se amb el seu sindicat. Per això, li demanàvem al DG que dotés d'una clau d'accés a Intranet a la nostre organització i una adreça de correu electrònic, i que dotés d'una adreça de correu electrònic a cada destinació per ús del nostre delegat sindical. Això agilitzaria enormement la comunicació Sindicat-col·lectiu.

SOBRE AQUEST TEMA, ESPEREM RESPOSTA.

2- El dia 03/03/2001, el sindicat va adreçar un escrit a la DG perquè la Divisió d'Afers Interns no cités a declarar a un afectat en una informació reservada o en un expedient disciplinari d'un dia per l'altre. Aquesta pràctica no respecta l'art. 22 ni l'art. 32 del Regim disciplinari, on consta el dret d'un inculpat a ser assistit per un lletrat, que moltes vegades no pot planificar la seva agenda en tan poca antelació. Primerament, vam intentar arreglar-lo parlant amb ells directament, i la contestació va ser que si el lletrat no podia assistir-hi per la poca antelació de la citació i la coincidència amb altres tasques del mateix, ho justificàvem.

SOBRE AQUEST TEMA VEM REBRE, EL DIA 08/03/2001, UNA RESPOSTA DEL DG ON ENS DEIA QUE NO ERA CERT QUE ES DEMANÉS JUSTIFICAR L'AGENDA DE NINGÚ NI QUE LA DIVISIÓ D'AFERS INTERNS FOS POC FLEXIBLE A L'HORA DE CITAR A ALGÚ A DECLARAR. COM A PROVA D'AIXÒ, AGREGAVA QUE NO HAVIEN REBUT MAI CAP QUEIXA DE CAP

MAIG 2001/NÚMERO 72

LLETRAT NI DEL COL·LEGI D'ADVOCATS.

3- El dia 14/03/2001, el sindicat, com a membre de la Coordinadora d'Acció Sindical, va participar en la manifestació de rebuig a l'increment del complement específic pel 2001 dels comandaments, del 12 al 26'08 %, i del 0% pels membres de l'escala bàsica.

SOBRE AQUEST TEMA, SABENT QUE L'INCREMENT ESTÀ PENDENT DE L'APROVACIÓ DEL DEPARTAMENT DE FINANCES, EN LA MATEIXA LÍNIA DEFENSADA PER LA DG

4- El dia 16/03/2001, el sindicat va adreçar un escrit a la DG on sol·licitava l'increment del nivell de Complement específic pels llocs de treball de la Sala de Coordinació Operativa de Barcelona, equiparant-lo, dintre de l'escala corresponent, al que gaudeixen els llocs de treball de l'escala intermitja i amb efectes retroactius fins el moment en que aquest vam començar a percebre'l.

SOBRE AQUEST TEMA, ESPEREM RESPOSTA.

5- El dia 22/03/2001, el sindicat va adreçar un escrit al Conseller d'Interior, Sr. Xavier Pomés, sobre cinc propostes de resolució. Vam rebre el dia 22 cinc propostes que afectaven a convocatòries de concurs i de concurs-oposició, per la provisió de llocs de treball de diverses categories i destinacions. Se'ns demanava que si volien fer alguna consideració ho havien de fer abans del dia 23. El nostre sindicat li deia que impugnaria aquestes resolucions en base a:

- No s'ha permès la participació del Consell de Policia ni de les organitzacions sindicals.
- La relació de llocs de treball no ha estat publicada en el DOGC.
- No es convoquen totes les vacants existents de les mateixes característiques.
- Les bases són arbitràries i mancades d'objectivitat.
- Les destinacions assolides, així com el període de formació a l'EPC, donen dret a indemnitzacions.

SOBRE AQUEST TEMA, ESPEREM RESPOSTA.

ACTUALITAT SINDICAL

6- El dia 22/03/2001, el sindicat, juntament amb SUME i SEC, va fer un manifest de repulsa contra una vinyeta apareguda al diari ABC, on es tractava frívolament la mort en atemptat terrorista del nostre company SANTOS SANTAMARIA. També, vam fer un comunicat de premsa mostrant la nostra repulsa i ens ven adreçar a la seu del diari a Barcelona, on ven fer entrega al seu Director a Catalunya de tots dos escrits.

SOBRE AQUEST TEMA, VEM REBRE DISCULPES VERBALS.

7- El dia 23/03/2001, el sindicat va adreçar un escrit a la DG sol·licitant, igual que tenen els funcionaris de presons, si disposaven d'un protocol per actuar davant d'intervencions que comportin un risc d'infecció pels membres d'aquest cos, i en el cas de no existir-hi, que ho facin ràpidament.

SOBRE AQUEST TEMA, ESPEREM RESPOSTA.

8- El dia 27/03/2001, vam fer un escrit de queixa al DG, Sr. Xavier Villalobos, referent a la gairebé impossibilitat d'aconseguir el temari del concurs-oposició del Grup d'investigació, en particular el llibre "Acuerdos de la Comisión Nacional de Coordinación de la Policía Judicial sobre criterios para la práctica de diligencias por la Policía Judicial". Aquest llibre l'edita el Ministeri del Interior i no es ven als opositors.

SOBRE AQUEST TEMA, ESPEREM RESPOSTA.

9- El dia 27/03/2001, el sindicat va adreçar un escrit al Ministeri del Interior sol·licitant el llibre per la convocatòria del Grup d'Investigació.

EL MINISTERI DEL INTERIOR VA ENVIAR-NOS UN EXEMPLAR DEL QUAL HEM FET FOTOCÒPIES QUE TENIM A LA NOSTRE SEU A DISPOSICIÓ DELS NOSTRES AFILIATS.

10- El dia 27/03/2001, el sindicat, juntament amb SUME i SEC, va tornar a concentrar-se davant de la casa del Molt Honorable Jordi Pujol, per reclamar diàleg i negociació.

11- El dia 29/03/2001, el sindicat, juntament amb SEC, va fer una roda de premsa a la nostra seu per denunciar la instrumentalització política del nostre Cos envers la lluita antiterrorista.

VAN ASSISTIR-HI UNA DESENA DE PERIODISTES.

12- El dia 04/04/2001, el sindicat va adreçar un escrit al DG, Sr. Xavier Villalobos, referit al mal funcionament de tramesa d'informació oficial. Hi ha molts destins on no arriben el comunicats oficials sobre convocatòries de cursos, concursos i concursos-oposicions, revistes d'armes, revisions mèdiques, etc. Aquesta problemàtica, ens consta, es evident a moltes ABP's de la Regió Policial de Girona i d'altres destinacions. En l'escrit l'instaven a que solucionés aquesta manca de comunicació.

SOBRE AQUEST TEMA, ESPEREM RESPOSTA.

13- El dia 04/04/2001, el sindicat va adreçar un escrit al Subdirector General d'Administracions i Serveis, Sr. Brauli Duart, sobre el compliment del pacte sobre drets sindicals signat el 20 de setembre de 1999. La DG ha tret els telèfons de la seu que va cedir a Girona per ús dels sindicats i no ha posat en la seu que ha cedit ara a Lleida. Això vulnera el pacte signat al 1999 i dificulta sobremanera la tasca sindical.

SOBRE AQUEST TEMA, ESPEREM RESPOSTA.

14- El dia 09/04/2001, el Secretari d'Afers Jurídics, Sr. Àngel Gómez-Quintero, adreça un escrit a la Sra. Núria de Gispert, Honorable Consellera de Governació, per l'esborrany de la llei de reforma de la Funció Pública de la Generalitat, on es pretén carregar tot el pes familiar del naixement d'un fill a la mare, sent ella la única que podria acollir-se a una reducció de jornada per la seva cura, ometent el dret de les parelles de funcionaris a escollir quins del dos conjugues vol agafar-lo.

SOBRE AQUEST TEMA, ESPEREM RESPOSTA.

L'EVOLUCIÓ

CAT: MODEL SINDICAL ALTERNATIU

Enric ALSINA ILLA

Un sindicat, des del nostre punt de vista, és una organització de treballadors per la defensa dels seus interessos com a tals. Vist així, el treballador contribueix amb una petita quantitat (1000 ptes al mes) per a que aquesta organització tingui els mitjans suficients per assolir els seus objectius: advocats, telèfon, mitjans tècnics, material, local, etc. Si això es conjumina amb el principi de participació, amb el control directe de l'afiliació sobre l'acció del sindicat, impedit la corrupció i fent servir aquesta eina, el cercle queda tancat. Aquest plantejament, que és el nostre, i que fa ja molts anys era el més predominant i efectiu, ara és vist com utòpic, alternatiu, radical, etc. El poder, el capital, el sistema o digueu-ho com vulgueu, s'ha encarregat de potenciar l'associacionisme, la institucionalització i la professionalització sindical, tot plegat juntament amb el progressiu aburguesament dels treballadors, ha fet canviar principis tan altrahora normals. Avui en dia, la major part dels treballadors s'afilien en funció del benefici individual que esperin treure de l'organització. Ja no es tracta de contribuir al sosteniment de la lluita, sinó de rendabilitzar, individualment, les 1000 ptes al mes. Així, no es valora la lluita que s'estigui duent a terme pels drets del col·lectiu, la honestedat, la integritat, la defensa jurídica, la ideologia, la comunicació, l'atenció personal, sinó que es pretén que amb les 1.000 ptes s'organitzin cursos de formació gratuïts, es donin temaris sencers, impresos i en color; es tingui l'assegurança contra suspensió de feina i sou; advocats pagats pel sindicat; s'envii a casa tota la informació sindical i de l'empresa; es truqui per telèfon als interessats per dir-los quan ha de fer les proves de selecció; es faci revista i s'envii a casa.

Com a resultat, tenim el que tenim. Les organitzacions sindicals viuen dels diners que reben de l'Administració per representativitat, resultats electorals, subvencions o formació. Els sindicalistes han desaparegut i s'han convertit en una mena de funcionaris del sindicat que fan les seves tasques en funció d'unes determinades condicions de treball que d'alguna manera els convenen. La prioritat ja no és la defensa dels interessos col·lectius, sinó, buscar la manera de donar majors serveis, per obtenir més afiliació, per obtenir més recursos i poder

treure'n més profit. L'afiliat, content, inclòs se li regalen agendas, això sí, pot seguir criticant al passadís que els sindicats no fan res o no serveixen per res. Els "sindicalistes" contents, sense maldecaps ni enfrontaments amb ningú, i, la més contenta de totes, l'empresa que, per manca d'afiliació, de recursos, elimina l'enemic sindical, les associacions li fan la feina i té les mans lliures per anar escanyant al treballador.

Però, ull, aquí estem nosaltres, encara, com la petita aldea de l'Astèrix. Si reflexiones, si coincideixes, encara estàs a temps (si més no fins les properes eleccions sindicals) de col·laborar al manteniment d'una organització sindical com cal al teu col·lectiu, cosa que avui dia és un privilegi. Pensa que hi ha molt poca gent que estigui en aquest "mundillo" per qüestió ideològica o altruïsta, que si dediqui per vocació real, sense interès particular. Continuarem lluitant per tenir la capacitat d'incidència, la força que ens pot donar la teva participació i afiliació encara que això signifiqui anar contra corrent o ser un sindicat anti-sistema, no amanerat, no domesticat. Continuem creient que, a pesar de tenir poca afiliació, molta gent pensa com nosaltres i no perdem l'esperança que acabin afiliant-se i donant-nos aquesta força i capacitat. A pesar del que aquí hem exposat, no som més papistes que el Papa i, lògicament, comptem amb serveis sindicals: assegurança, advocats, temaris (els millors i més actualitzats), revista, web, etc. A més en la reunió de Secretariat Nacional del proppassat dia 17 d'abril es va decidir donar una major empenta a aquesta faceta del sindicat, de forma que s'ha encarregat al company Miquel MORENO, alliberat del sindicat, que dediqui una part del seu temps a aquest camp. Així doncs, esperem poder-vos oferir ben aviat, a tots els afiliats beneficis en assegurances, telefonia mòbil, immobiliaris, i serveis de la més diversa índole. Quedi clar, per això, que mai permetrem, si més no, mentre el sindicat el dirigim les persones que ho estem fent, que els serveis sindicals siguin la nostra prioritat, en detriment de l'acció sindical, sinó que intentarem trobar un equilibri que no perjudiqui aquesta acció i que alhora ens faciliti el tan necessari creixement en afiliació.

COMPANY, ET NECESSITEM, AFILIA'T!

CONFIRMACIÓ JUDICIAL A CRITERI SINDICAL

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTICIA DE CATALUÑA
SALA DE LO CONTENCIOSO ADMINISTRATIVO
SECCIÓN CUARTA

Rollo de apelación nº 123/2000
Partes: xxxxxxxxxxxxxxxx c/ DEPARTAMENTO DE GOVERNACIÓ

SENTENCIA Nº 6/2001

Ilmos. Sres.:

PRESIDENTE

D^a. CONCEPCIÓN ALDAMA BAQUEDANO

MAGISTRADOS

D. FRANCISCO JOSÉ SOSPEDRA NAVAS

D. JOSÉ RAMÓN GIMÉNEZ CABEZÓN

En la ciudad de Barcelona, a veintiséis de febrero de dos mil uno.

VISTO POR LA SALA DE LO CONTENCIOSO ADMINISTRATIVO DEL TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTICIA DE CATALUÑA (SECCIÓN CUARTA), constituida para la resolución de este recurso, ha pronunciado en el nombre del Rey, la siguiente sentencia en el rollo de apelación nº 123/2000, interpuesto por DON XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, en nombre e interés propios, contra DEPARTAMENT DE GOVERNACIÓ DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA, representado y defendido por el Lletrat de la Generalitat.

Ha sido Ponente el Ilmo. Sr. Magistrado D. FRANCISCO JOSÉ SOSPEDRA NAVAS, quien expresa el parecer de la SALA.

ANTECEDENTES DE HECHO

PRIMERO.- La sentencia apelada contiene la parte dispositiva del siguiente tenor: "Que desestimando íntegramente el recurso planteado por Don XXXXXXXXXXXX, representado por el letrado D. XXXXXXXXXXXX, por ser conforme a derecho la actuación administrativa impugnada, debo confirmar y confirmo íntegramente el acto administrativo dictado, sin hacer expreso pronunciamiento sobre las costas procesales causadas."

SEGUNDO.- Contra dicha sentencia, se interpuso recurso de apelación, siendo admitido en un solo efecto, por el Tribunal de Instancia, con remisión de las actuaciones a este Tribunal previo emplazamiento de las partes, personándose en tiempo y forma como apelante D. XXXXXXXXXXXX, en nombre en interés propio, y como parte apelada la representación procesal del Departament de Governació de la Generalitat de Catalunya.

TERCERO.- Desarrollada la apelación y no habiéndose interesado el recibimiento a prueba, se dio traslado a las partes para la presentación de conclusiones, que efectuaron haciendo las alegaciones que estimaron de aplicación y finalmente se señaló día y hora para votación y fallo, que ha tenido lugar el día 22 de febrero del año en curso.

CUARTO.- En la sustanciación del presente procedimiento se han observado y cumplido las prescripciones legales.

FUNDAMENTOS DE DERECHO

PRIMERO.- El recurso de apelación se interpone contra la sentencia dictada por el Juzgado de lo Contencioso-Administrativo núm. 6 de Barcelona en fecha 27 de junio de 2000 que desestimaba el recurso interpuesto por el demandante.

En síntesis, la cuestión debatida en este proceso lo es acerca de la compatibilidad de la situación de incapacidad temporal y el cumplimiento de una sanción disciplinaria de suspensión de funciones. La sentencia recurrida entiende que, hallándose el recurrente en situación de activo y pese a hallarse en situación de incapacidad temporal, no se desprende incompatibilidad alguna entre el cumplimiento de la sanción y la referida situación de incapacidad temporal. Frente a dicha interpretación, se alza el apelante entendiendo que al hallarse en la contingencia

Per segona vegada les opinions interpretacions que el sindicat defensa contra els criteris que aplica la infalible administració en qüestions molt importants es veuen confirmats en sentències judicials. La primera vegada en l'aplicació de coeficients multiplicadors i, ara, en l'aplicació de sancions disciplinàries quan s'està de baixa. Quedi clar que, en ambdós casos, l'èxit judicial es produeix per la tossuderia o gosadia de dos companys, de forma individual han impugnat i arribat fins el contenciós, o, com en aquest cas, fins el darrer recurs al TSJC, fent servir l'eina, el seu sindicat. La sentència que publiquem a continuació confirma inequívocament l'article que vam publicar a aquesta mateixa revista al gener d'enguany, on ja dèiem que era il·legal aplicar sancions disciplinàries mentre un es troba en ILT ja que ha de percebre el subsidi de ILT i ha estat guanyada pels serveis jurídics del SUME.

CONFIRMACIÓ JUDICIAL A CRITERI SINDICAL

de incapacidad temporal, la Administración no puede suspender el pago de un subsidio (de incapacidad) que le es ajeno, ni aún en ejecución de una sanción disciplinaria de suspensión de empleo y sueldo.

SEGUNDO.- El motivo de impugnación alegado debe ser examinado teniendo en cuenta que art. 41 de la Llei catalana 10/94 establece que “los funcionarios del Cuerpo de Mossos d'Esquadra están acogidos al régimen de Seguridad Social”.

Por su parte, los arts. 128 y siguientes del T.R. de la Ley General de Seguridad Social contemplan la incapacidad temporal como una contingencia del sistema de Seguridad Social que da lugar a una prestación económica consistente en un subsidio equivalente a un tanto por ciento de la base reguladora, que, conforme al art. 131, nace con la baja en el trabajo y se suspende, pierde o extingue en los casos tasados de los arts. 131. Bis y 132 de la Ley, sin que entre ellos se encuentre la sanción disciplinaria de suspensión de funciones. En diversos regímenes legales o convencionales, dicho subsidio se completa en otros conceptos económicos por un periodo determinado, pero no por ello pierde su naturaleza de prestación económica para proteger la contingencia de incapacidad temporal, que da lugar a que el sistema de protección social asigne una prestación económica, quedando entre tanto en suspenso la relación de servicio, ya que los derechos y obligaciones propias de la misma (desempeño de la función-retribución) se suspenden, quedando la retribución sustituida por la prestación económica asignada a la incapacidad temporal.

A partir de esta definición, es claro que no puede aplicarse la suspensión de funciones en el periodo de incapacidad temporal, precisamente porque una de las características de la incapacidad temporal es que las funciones se hallan suspendidas, además de que no concurre el supuesto de hecho que determina la pérdida o suspensión de la prestación económica de incapacidad temporal, sin que haya retribución propiamente dicha, que también se halla en suspenso.

Esta interpretación se desprende de los pronunciamientos de la Sala 4ª del T.S. que incluso ha venido indicando que la situación de incapacidad temporal producida en el periodo de suspensión disciplinaria se interrumpe al producirse la contingencia protegida, tal como ha indicado en las Ss. de 20 de enero de 1995 y 30 de mayo de 2000, contemplando la situación de suspensión disciplinaria como asimilada al alta. Razona el T.S. que el efecto de desprotección que se produce por la aplicación de la suspensión disciplinaria en situaciones protegidas, no se justificaría a la luz de los principios que configuran la acción protectora del sistema.

Cuestión distinta es que se haya actuado fraudulentamente para obtener o conservar dicha situación de incapacidad temporal, en cuyo caso es obvio que sería procedente la ejecución de la sanción, como consecuencia jurídica propia del fraude de ley. Sin embargo, en este caso no se ha planteado en ningún momento que el recurrente haya actuado de forma fraudulenta.

Por otra parte, en nada afecta lo anteriormente expuesto a la ejecutividad de la sanción, siendo obvio que debe llevarse a cabo en sus propios términos en cuanto se produzca el alta y también que concurrirían causas justificadas para ejecutarla con posterioridad al periodo máximo de dos meses, tal como establece el art. 52.1 del Reglamento de régimen disciplinario de los Mossos d'Esquadra (Decret 183/95).

En consecuencia, procede revocar la sentencia apelada, estimando el recurso interpuesto, y reconociendo, como situación jurídica individualizada, el derecho del recurrente al reintegro de las prestaciones indebidamente descontadas cuando se hallaba en situación de incapacidad temporal.

TERCERO.- No procede hacer imposición sobre costas en ninguna de las dos instancias, conforme a lo prevenido en el art. 139 de la LJCA.

FALLO

Estimamos el recurso de apelación interpuesto por Don XXXXXXXX contra la sentencia de fecha 27 de junio de 2000, dictada por el Juzgado de lo Contencioso-Administrativo núm. 6 de Barcelona, la cual se revoca y, en su lugar, estimamos el recurso contencioso-administrativo contra la resolución del Departamento de Governació de fecha 12 de agosto de 1999, la cual anulamos, reconociendo el derecho del recurrente al reintegro de las prestaciones indebidamente descontadas cuando se hallaba en situación de incapacidad temporal.

No procede hacer imposición de costas en ninguna de las dos instancias.

Notifíquese la presente sentencia a las partes comparecidas en el rollo de apelación, con indicación de que contra la misma no cabe recurso alguno, y líbrese certificación de la misma acusando el oportuno recibo.

Así por esta nuestra sentencia, de la que se llevará testimonio literal al rollo principal de la apelación, lo pronunciamos, mandamos y firmamos.

PROCESSOS SELECTIUS MANIPULATS? NOOOOOOR!

(3 PART), o.. el timo del tocomocho....

Xavier Llopart i Torrejón

La Administració de la Generalitat ha contestat a la meva demanda i com us ho vaig prometre aquí teniu la resposta.

Bé, l'advocat de la Generalitat opta per la via més senzilla, d'entrada rebutja tot i cada una de les meves argumentacions i després passa a fer un seguit de consideracions i ho més important de totes es l'argumentació que fa l'advocat de la Generalitat al fet que els informes psicotècnics de les meves proves psicotècniques portin el membret del Departament d'Interior, això vol dir que aquests informes es van realitzar con a mínim dos anys després de realitzar la prova psicotècnica, docs bé sobre això la Generalitat diu que exactament, no diu res, i perquè no diu res? Ara us exposaré la teoria que no crec que s'aparti molt de la realitat.

FETS.

- El senyor Director General de Seguretat Ciutadana en un escrit adreçat al Secretari General del Departament d'Interior en referència al meu contenciós li fa entrega d'uns documents sol·licitats com a complement de l'expedient administratiu, on entre d'altres coses diu textualment:

"3. Informe sobre la prova psicotècnica i sobre el resultat del psicotècnic del recurrent Xavier Llopart i Torrejón. (folis 37 a 39)

4. Acta núm. 8 de la reunió del tribunal Qualificador de 17 de juliol de 1997. (folis 40 a 44)

En relació amb el contingut d'aquesta acta, hem d'assenyalar que en ella es fa referència a uns escrits presentats en relació amb la qualificació de no apte en la prova psicotècnica i a que el Tribunal acorda que els psicòlegs elaborin un informe. En relació amb aquest informe assenyalar que, en aquest procés selectiu, les psicòlogues van entrevistar a tots els declarats no aptes que van presentar reclamació i els van explicar els motius de la seva exclusió, entrevista que en relació amb el recurrent Sr. Xavier Llopart i Torrejón, va donar lloc a l'informe que adjuntem ara com a complement d'expedient.

7. Informe de la entrevista realitzada el dia 19 d'agost de 1997 en la qual se li expliquen els motius de la seva exclusió. (foli 56)."

- Els documents folis 37 a 39 porten com a títol INFORME PROVES PSICOTÈCNiques CONVOCATÒRIA CAPORALS NÚM 49/97, es el document que va sortir publicat a L'EVOLUCIÓ del mes passat i porta els membrets del Departament d'Interior que va ser creat a finals de l'any 1999.

- El document foli 56 porta com a títol INFORME DE LA REUNIÓ DEL 19 D'AGOST DE 1997, porta els membres del Departament d'Interior creat a finals de l'any 1999.

Sobre aquest fets, que son prou clars i contundents, jo em se una paraula que els defineix molt clarament i que podria entrar dins de l'àmbit de la jurisdicció penal però que me la reservo en tant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya no tingui coneixement d'aquest fets i prengui les mesures oportunes, doncs bé, sobre aquests fets la Generalitat s'estima més no pronunciar-se i en el seu escrit de resposta a la meva demanda no fa ni una referència a aquesta suposada manipulació, perquè? Per que l'advocat de la Generalitat no fa cap referència al fet que documents que no formen part de l'expedient administratiu s'han entregat al Tribunal Superior de Justícia de Catalunya com si ho fossin? Per que l'advocat de la Generalitat no fa referència a la possible o presumpte manipulació de documents entregats al TSJ com a part de l'expedient administratiu?

PROCESSOS SELECTIUS MANIPULATS? NOOOOOOR!

Poden haver-hi diverses raons:

1.- Si l'advocat fes referència a aquests documents dient que **sí formen part de l'expedient administratiu i que per tant van ser creats l'any 1997, podriem trobar-nos possiblement davant d'un presumpte delict de falsedat documental previst a l'article 390 i següents del Codi Penal, donat que l'any 1997 no existia el Departament d'Interior i per tant mai aquests documents van ser creats amb motiu de la convocatòria de caporals de l'any 1997.**

2.- Si l'advocat fes referència a aquests documents dient que **no formen part de l'expedient administratiu, que efectivament han estat creats a posteriori de la convocatòria 49/97 i que han estat afegits donat que no tenen res més, resultaria que estan entregant al TSJC documents que no han estat sol·licitats, documents que algun malpensat podria dir que els fan a mida del que es demana i que els veritables documents o bé no existeixen ja que no han estat entregats o sí existeixen son clarament favorables als meus interessos per això no s'entreguen.**

3.- L'advocat de la Generalitat podria dir que dits documents que porten el membret del Departament d'Interior son els originals i que per un error informàtic a l'hora d'imprimir-los s'ha utilitzat el paper oficial existent ara i per això porten el membret actual d'Interior i no el de Governació, i gràcies que no ha dit això ja que **com l'Administració sap i coneix suficientment els documents que formen part d'un expedient administratiu no poden estar a dins d'un ordinador donat que això podria provocar moltes suspicàcies i dubtes sobre la seva veracitat, i per tant els originals han de trobar-se en format paper.**

4.- Per últim, podria dir que **tot es tracta d'una conjura judeo-masònica i que l'esdevenir dels astres han provocat aquests lamentables fets totalment aliens a la bona fe de la Generalitat.**

La solució més senzilla per a l'advocat de la Generalitat davant de l'evidència ha estat sortir-se per la tangent i no fer cap referència als documents ja que cap de les sortides possibles es beneficiosa per a la Casa i els seus interessos i molt beneficiosa per als meus.

Suposo que hores d'ara hi ha algun inútil al que se li deu estar fotent una bona bronca, espero que no pagui el de sempre i pagui el que s'ho mereix.

Tal com diu l'advocat de la Generalitat al final del seu escrit, *"Per tant, els Tribunals contenciosos administratius s'han de limitar a controlar la legalitat de l'actuació administrativa, i als supòsits de desviació de poder, inexistència de fets o actuacions notòriament arbitràries, i en el cas de què es tracta no ha acreditat l'adversa que l'Administració hagi incorregut, en qualificar l'actor de "no apte", en cap d'aquest supòsits ."* i espero que el Tribunal dictaminí la desviació de poder i que quedí clarament acreditat tot i que ell miri a una altra banda.

Perdoneu que em posi pesat amb aquest tema, però no em puc estar i disfruto com un veient com se les ingenia la Generalitat per a demostrar que em vam suspendre justament..... per altra banda us he de dir que no em faig il·lusions, que conto amb una resolució judicial contrària a la meva demanda però no m'importa, ja no tinc la il·lusió per ser caporal que tenia l'any 1997, i a més quan surti la sentència per allà l'any 2002 o 2003 després de 5 o sis anys ves a saber quina serà la meva situació personal, hores d'ara ja ni em presento a cap convocatòria, aquesta Generalitat ha aconseguit treure'm les ganades i la il·lusió i més quan veig com fins i tot a la via judicial intenta sortir-se amb la seva tot i sabent que ho tenen magre, però temps al temps i ja veurem que passa.

Vaja marrón que t'han encolomat oi Bonaventura (és l'advocat de la Generalitat)

CARTA AL SINDICAT

Enric ALSINA ILLA

El proppassat dia 9 d'abril vam rebre una carta anònima al sindicat. Al "remite" només hi figurava la paraula " SALUT" i estava segellada a Barcelona. La transcripció literal és la següent:

" Sóc un agent de la dotzena promoció, després de ser els primers en passar la bonica experiència d'un any de pràctiques, molts vam ser destinats al bell mig dels Pirineus, em puc considerar afortunat per què ara jaestic per fi a casa, no tots els meus companys ho poden dir.

La nova sorpresa, evidentment n'hi ha estat unes quantes més que no val la pena explicar aquí, ha estat que al optar per l'especialitat queestic ara, ho em fet mitjançant ADSCRIPCIÓ PROVISIONAL, això els que tenim plaça provisional, i comissió de servei els que en tenen de fixa. Ara s'acosta el desitjat concurs de trasllats, o això sembla, ja que oficialment, com sempre, no se'ns diu res; i amb això que ara diuen que si concurrem per tal d'obtenir plaça fixa (a molts com jo no ens atrau tenir una plaça provisional a la RPPO com a única opció) perdrem la comissió de servei obtinguda. No ho acabo d'entendre, bé sí que ho entenc però no deixa de ser ridícul. Sobretot quan els dirigents que ens manen són els mateixos que després diuen que s'ha de lluitar contra la precarietat laboral. No estar fix on sóc ara ja és prou trist, però a més tenir com a destí (teòrico-oficial-o-no-se-com-cony-dir-ho) una plaça provisional a tres-cents quilòmetres de casa ja és PATÈTIC. Bé, ja sé que n'hi ha d'altres que estan pitjor, i que si agafes una "bona" plaça fixa per després signar una comissió de servei tocaria els nassos a més d'un, però l'opció de que si no se'm renova l'adscripció per el motiu que sigui, o els hi roti, em donin una patada al cul i m'engeguin a la muntanya de nou tampoc m'agrada. Que carai és el que m'aconselleu? Hi ha alguna fórmula legal que ens empari als que estem en el meu cas? O estem ben lligats de mans i peus per la casa? (La casa del Gran Hermano...)

El Playstation. "

Bé, en primer lloc vull dir que de la carta es dedueix que es demana un assessorament i, donat que l'interlocutor no s'identifica ni ens diu com li hem de respondre, em cregut oportú publicar-la i donar la resposta en aquesta publicació.

Vist que no és el primer cas en que rebem comunicacions anònimes, volem dir que això no ens agrada gaire. No entenem el perquè la gent no ens truca i ens demana el que vulgui o s'identifica. Ens agradaria que confiéssiu més en nosaltres. A aquest company en concret, li diem que si la resposta que li donem a continuació no el satisfà, ens truqui o vingui i li aclarirem el que faci falta.

Anem a pams, primer farem un seguit de puntualitzacions sobre el contingut de la carta:

- És cert que l'empresa ha planificat iniciar un concurs general a mitjans del mes de maig, el qual no vol dir que compleixi, ni que aquest concurs s'efectuï d'acord amb la legalitat. De fet, al nostre entendre, en un concurs general han de convocar-se totes les places vacants al Cos, amb el qual, ningú hauria de quedar sense plaça, però, sembla que un 30% de les places no

sortiran, amb el qual, molts companys viuran amb precarietat durant molt de més temps; les places del Cos han d'haver estat publicades amb anterioritat, cosa que no s'ha fet, i aquestes, entre d'altres, són les previsible il·legalitats que es poden cometre.

- Si una persona guanya una plaça, efectivament, perd la seva destinació provisional, a no ser que se li faci una altra comissió de servei. Però, participar en un concurs, tal com s'estan fent, no garanteix que guanyis una plaça, amb el qual, només perdries la que ocupes si aquesta la guanya un altre company. Per tant, encara que no participis, també pots perdre la plaça.

- No ens consta que cap del dirigents que ens mana advoqui contra la precarietat laboral, sinó tot el contrari. Una cosa que havia estat un dret, l'estant convertint en un privilegi i un element més de submissió, de premi o càstig.

Un cop fetes aquestes puntualitzacions, passem a respondre't,

- En principi, tothom qui no té plaça definitiva està obligat a concursar en el primer concurs general que es convoqui la plaça que estigui ocupant. Per tant, hauràs de concursar si aquesta surt a concurs. Si no ho fas, t'assignaran a una plaça igualment, que pot ser una de les ofertes o una de les que s'han reservat en aquest 30 %. Si la que estàs ocupant no surt a concurs per tenir un altre sistema de provisió, el concurs no afecta en res a la teva situació, només, que si no concurses renunciaràs a la possibilitat de tenir una mica més d'estabilitat. Per cert, la plaça del Pirineu, pel que m'expliques, ja l'has perduda, és a dir, que si perds la que estàs, no necessàriament aniràs al Pirineu.

- No hi ha cap fórmula legal que t'empari, si el que pretens és consolidar una plaça provi-

sional o un dret que t'ha estat concedit per, suposem, sol·licitud teva.

- A nivell teòric, no estem lligats de peus i de mans, tenim dret a reclamar allò que nosaltres considerem just o legal. A la pràctica, cal tenir la valentia de pensar i actuar conseqüentment, creure que quan reclames estàs exercint un dret legítim que, en cap cas, en un estat democràtic i de dret, t'ha de comportar cap perjudici ni represàlia, tot i que l'empresa disposi de molts instruments de repressió i que premii, de tant, en tant, la submissió.

- El nostre consell és:

1- Que concursis.

2- Que presentis recurs a la resolució del concurs.

3- Que en el cas que la plaça que guanyis no et convingui o et convingui més la que estàs ocupant, en sol·licitis una comissió de servei.

Si fas això hauràs assolit una plaça definitiva, bona o dolenta, però, si més no, ja sabràs de quin mal has de morir i, donat el constant desplegament i creixement del Cos, ens sembla evident que, tard o d'hora, a través de concursos, et podràs anar aproximant al teu objectiu professional. Pensa també que ben aviat podràs començar a optar per la promoció vertical i que, si surts caporal, segurament, hauràs de tornar a canviar de destinació.

Bé, no tenim res més a dir-te. Si la resposta no et satisfà o vols una informació major o més detallada, no dubtis a trucar-nos.

SALUT!

envieu-nos les vostres consultes, dubtes o queixes a c/ Tanger 48, baixos 1^a, Barcelona 08018, per email a cat-me@teline.es, per telèfon al 93 485 03 50 o per fax al 93 309 44 80 i us contestarem personalment o mitjançant la revista.

publicitat DIR

L'EVOLUCIÓ RUMORS

Jordi C. González

Rumors, via d'informació anònima, possibilitat de inundar amb fraseologia sense fonaments els pensadors de la majoria. Últimament, ens han arribat dos que es veu que circulen amb normalitat pels serveis. Un fa referència a una suposada llista negra en la que consten els afiliats al nostre sindicat, una llista que, segons s'afirma categòricament, existeix. Jo no m'ho crec. Estem en un país democràtic dins d'un Estat també democràtic. Les llistes negres són pròpies d'altres èpoques i d'altres temps. Com és possible que algú digui que per estar afiliat a un sindicat, dret que es contempla en la pròpia Constitució, per molt que sigui un sindicat que digui les coses clares, pel seu nom, estigui marcat de per vida? Em comenten que es comenta que els del CAT no gaudiran mai d'un ascens, ni accediran mai a cap grup d'investigació, ni res de res. Marcats de per vida. Sincerament, si no puc ascendir perquè en un país lliure m'he afiliat a un sindicat lliurement, que voleu que us digui, doncs no ascendiré mai i punt. Som homes o dones, es suposa que adults, es suposa que madurs, es suposa que amos de la nostre vida, i si per ascendir he de passar pel tub que algú marca, un tub que no té res a veure en la formació ni en la professionalització, sinó que té que veure en estar afiliat a un sindicat o a un altre, em ratifico, no ascendiré mai. A més, no veieu que és absurd creure això? Els concursos-oposicions son nets, això ens diuen i així ho volem creure, per ho tant, no tingueu por, el fet d'estar afiliat amb nosaltres no impedirà que sortiu de caporal o de sergent, sinó el no estar ben preparat, estiguis afiliat on estiguis. Però hi ha una cosa més important que tothom tindria que pensar, i és que a certes edats de la vida ja no es bo ni convenient ni sa tenir por, molt menys a afiliar-se o a no afiliar-se.

L'altre rumor que circula es que ens enfonsen, que estem acabats, que estar afiliat amb nosaltres es jugar una partida perduda, que estem buscant com bojós altre sindicat per fusionar-nos i bla, bla, bla. Som un sindicat que, tot i créixer mensualment, encara són minoritaris, perquè minoritaris són els grups que en els temps que corren tenen una manera d'actuar transparent i ètica. Malauradament, la majoria no està, ni molt menys, per secundar un tipus de proposta com aquesta. Perquè? Això m'agradaria a mi també saber-lo. El cert és que no ens enfonsen, que van intentar, entre uns i altres, fer-lo, tot just farà ara tres anys, però, és evident, no ho van aconseguir. Falten un parell d'anys per les eleccions sindicals. Serà llavors quan veurem si treiem o no representació. Però si les mans que mouen els fils del putxinel·lis juguen net, nosaltres, passi el que passi, continuarem en la nostra línia, la que marca el trident màgic que sempre ha mogut les nostres passes: la crítica, la transparència i la reivindicació.

EN RESPOSTA A L'ARTICLE "GARITA I PROMOCIÓ" De Jordi C. González.

B. M. Díaz

Benvolgut company: Vaig tenir la ocasió de llegir la teva carta a L'EVOLUCIÓ del mes d'abril i he de dir que estic d'acord amb el que dius, tret de quan parles de "todo por la patria" i "civisme", "cares trencades" «penositat de serveis" i "núm. de detencions" coses que vull aclarir per que vegis el punt de vista de la majoria de companys de comarques (com a mínim a Vic): Quan jo vaig sortir de l'EPC vam tenir la sort que hi havia un destí on hi havia plenes competències en seguretat ciutadana i investigació, corn tots sabem és l' ABP Osona (antigament U.C.O.), corria l'estiu de 1995. Jo, com tu dius, vaig tenir la sort de no tenir càrregues familiars i d'anar a parar allà a exercir de policia de carrer amb la il·lusió que ens caracteritza després de "llençar les gorres». No estic per explicar batalletes en tot aquest temps, ni criticar els criteris de la DGSC a l'hora de seleccionar a la gent en les convocatòries de promoció. A hores d'ara estic encara aquí (tret d'un parèntesi de 10 mesos a un altre destí) i jo, com uns quants companys que portem un temps considerable, encara no hem promocionat, i no perquè no ens hem presentat sinó perquè déu ser què no tenim el "perfil" de caporal. Porto 4 convocatòries, arribant al final els dos últims anys. I no soc l'únic. Per aquí ha passat molta gent que he conegut, amic meus són caporals o sergents, o fins i tot he patrat amb gent que és sotsinspector. Però no escric por plorar. Anem per feina. T'asseguro que quan hi ha hagut violència ha esta per què l'individu és el qui marca la situació, nosaltres no fotem pallisses gratuïtes, perquè el ciutadà està ensinistrat per demanar-te el núm. de TIP i denunciar-te davant el jutjat de guàrdia únicament perquè el mosso ha fet la seva feina, la qualitat de la feina no radica en el número de detencions sinó en la manera com es fan, he tingut infinitat de judicis que quan m'arriba la citació no sé de «què va", de vegades com a testimoni, de vegades com denunciat, però no m'han condemnat mai i no per falta de proves sinó per que sempre actuem correctament. De vegades he hagut d'anar al metge forense. Quan fas una custodia a un detingut que te la "lia" a les garjoles. Quan has fet un detingut que hi ha hagut forcejament i després et diuen de l'hospital que té hepatitis C i tuberculosi, o bé és seropositiu. O estàs en un accident amb boira i els cotxes se't tiren a sobre. O el nen Pijo que el seu pare és polític o un conegut advocat i et tracta prepotentment i et diu la frase famosa: «tu no saps amb qui estàs parlant...", cada servei té la seva penositat. Ara si tinc una hipoteca que s'endú la meitat del meu sou (jo soc solter) i continuo «cascant-me» 150 km. cada dia per venir a la feina, i no pas per promocionar com pots veure sinó perquè m'agrada. Et convido a que el proper concurs vinguis cap aquí ja que només són 45 min de viatge de Barcelona a Vic i després tornar. Diners si son compartits amb companys no son tants. Aquí també tenim civisme, perquè sinó pleguem, ja que tractem amb el ciutadà a diari. Sort en properes convocatòries a tothom.

Democràcia Interna

Secretari d'Organització del CAT-ME.

No fa gaire dies, en una de les més recents reunions periòdiques a les quals hi tenen accés tots els nostres afiliats, es va debatre sobre la necessitat o no d'incrementar l'oferta de serveis a l'afiliat en la nostra organització. Com quasi sempre, es van exposar arguments tan a favor com en contra. Alguns dels que hi estan a favor opinen que la majoria de la gent s'afilien a un sindicat o a altre, per la quantitat de serveis que els donen, (ofertes de telefonia mòbil, descomptes en viatges, en assegurances, gestió en l'accessibilitat a la vivenda, gimnasos, provisió de temaris, agendes i bolígrafs de regal, etc...) i és clar, un sindicat sembla que pesi més si té una major quantitat d'afiliats. N'hi ha que opinen que sense un increment de la afiliació (i l'ofertació de serveis sembla que fa augmentar la afiliació) el nostre sindiCAT estarà condemnat al fracàs, i que si amb una major ofertació de serveis aconseguim accelerar el constant, però, encara massa lent, increment d'afiliats, aleshores caldrà fer-ho. I en part, només en part, els dono la raó.

Tots sabem, que un dels millors baluards dels que disposa el nostre sindiCAT, és aquell posicionament crític que serveix de contrapunt a la inèrcia prepotent en la gestió de l'administració. Si no hi ha sindiCAT, aquesta tasca, de vegades no suficientment valorada, desapareixeria, i és aquí on comparteixo el sentiment de necessitat d'incrementar la nostra afiliació.

Com a company i actual secretari d'organització del CAT-ME, em nego de forma rotunda, a pensar que la majoria d'integrants del cos de Mossos d'Esquadra, siguin uns "BORREGOS" i que l'únic que valorin en un sindicat sigui la quantitat de serveis que aquest els doni.

Les polítiques de Màrqueting poden estar molt bé en l'enfoc dirigit cap a una societat de mercat, però no en el si d'una organització policial integrada per especialistes policials, i alhora tots ells, corresponsables de la seguretat pública d'aquest país.

Sóc dels que opina que ofertar serveis fora del que és l'assegurança en cas d'expedient disciplinari i d'una bona i eficaç assistència jurídica a l'afiliat, com s'està demostrant de forma continuada que ja tenim, no calen, a priori, més serveis a oferir des del sindicat. Una altra cosa, i molt diferent, és pensar que seria del tot beneficiós que els sindicats fessin un front comú per pressionar a l'administració per a que sigui aquesta (encara que com tots sabeu ja ho fa a través de la conselleria de Governació i Relacions Institucionals, per a tots els funcionaris de la Generalitat de Catalunya) la que a través d'una figura o estament, que podem anomenar per exemple "oficina del mosso", dugui a terme tot un seguit de gestions encaminades a facilitar una àgil i millor forma d'accés a les nombroses ofertes del mercat que siguin avantatjoses per al nostre col·lectiu; tot el col·lectiu. Apropant-nos així a les ofertes més especialitzades d'interès policial.

Sabeu quin és el sindicat ideal per a l'administració? La resposta és ben fàcil. Sens dubte serà aquell que no existeix. Però si això no pot ser, el que ve darrera és un sindicat tipus que obeeix a aquesta descripció:

- Que destini un 60% o més dels seus recursos a gestionar cursos de formació, (formació que a la vegada deixa de fer l'administració, puntua una misèria comparat amb els PGA., i en molts casos es fa en el nostre temps lliure de treball).

Democràcia Interna

- Que destina gran part dels seus recursos a fer d'altaveu de la pròpia administració, (comunicats i publicacions del sindicat que informen de quan hi ha un curs o concurs-oposició de tal o tal altre cosa, oferta de cursos a l'EPC., estat del FAS., etc., possibilitant d'aquesta manera que l'administració no tingui la cura que cal en la publicitat a la que la llei l'obliga. Per exemple fora bo que a través d'un mitjà del qual l'administració ja en disposa i com és Intranet, tots els mossos tinguéssim accés des de les nostres destinacions i mitjançant un terminal al nostre abast, a aquesta informació el més puntual i actualitzada possible).

- Que oferta, en la majoria de casos, de forma redundant amb l'oferta de la pròpia administració, oportunitats comercials pels seus afiliats, (malbaratant i entretenant així, part dels recursos del sindicat).

- Que destina els pocs recursos que li resten a presentar queixes amb un to summament moderat i acordat, en molts casos, prèviament amb la pròpia administració.

En definitiva aquest sindicat tipus, és aquell que està en constant connivència amb l'administració.

Com a actual representant sindical no em fa cap por que el CAT-ME arribés a desaparèixer, però com a treballador del cos de Mossos d'Esquadra m'avergonyeix que hi hagi gent, companys meus, que contribueixin a constatar, a través de la seva afiliació i suport, que el sindicalisme que volen és el que vol la pròpia administració.

Salut!

UN ALTRE ANÒNIM.

Mal símptoma que ens envieu tants anònims!. En aquest cas, el company que ens el remet, ens informa d'un fet ocorregut a una ABP. L'autor, suposem, que ja sabrà del que parlem. Com que l'autor ens dóna noms de persones i fets concrets, no només opinions, i és anònim, no podem publicar el contingut de l'escrit sense assumir-ne, com a organització, possibles responsabilitats. Si l'autor vol testificar sobre el que denuncia i és vol identificar, llavors la cosa canvia.

El cas és que estem d'acord amb l'esperit que llueix l'escrit: PROU INJUSTÍCIES ! ESTEM FARTS! DISCIPLINA I AUGMENT DE SOU PER TOTS IGUAL !.

A més, l'autor ens informa que ha enviat l'escrit a la DGSC i a altres sindicats.

Sense entrar en detall, la denúncia és que un sergent va cometre una errada que si l'hagués comès un mosso se l'hauria expedientat i sancionat greument, però, que pel fet de ser sergent, no ha passat res.

En la nostra opinió, el desitjable no és que es sancioni a tothom, sinó, al contrari, que, de la mateixa manera que, quan és un sergent, s'interpreta com "un accident", el criteri fos el mateix per tothom i no és sancionés, sense haver-hi el elements de culpa necessaris, a ningú.

El fet de denunciar, a cara descoberta, no anònimament, fets com aquest el nostre sindicat ja ho ha fet en algun cas. La qüestió no és fer la punyeta a un comandament o fer de xivatos, sinó, aconseguir aquest tracte igualitari per la única via possible, denunciant discriminacions i, així, forçar, no a que es sancioni o es suspengui a una determinada persona, sinó que en casos similars s'apliqui el mateix criteri independentment de la categoria a afecció al règim. Aquesta denúncia anònima, molt probablement, acabarà en res, o no, tot dependrà del que faci la DGSC. Volem remarcar altra vegada que no volem que es sancioni al sergent, sinó, que no sancionant-lo serveixi coma precedent per a que a un mosso que li passi el mateix accident tampoc se'l sancioni. La informació, que agraïm, la utilitzarem si ens trobem amb algun company en el mateix cas i, els qui la coneixeu, que suposo que sereu tota la comissaria, també la podeu utilitzar el vostre favor, si es dóna el cas.

SALUT !

ESTIMADA AMIGA ELENA FRANCIS

Ara passarem a contestar dues cartes aparegudes a la Vanguardia.

»Control de alcoholemia

Fuimos a pasar el fin de semana a Esterrí d'Aneu y la noche del sábado fuimos "víctimas" de un control de alcoholemia. Digo víctimas porque recibimos un mal trato por parte de los mossos.

El límite de alcoholemia está en 0,25 y nosotros marcamos 0,37, pero 25 minutos más tarde ya nos marcó 0,31. Se negaron a hacernos una tercera prueba y nos multaron con 50.000 pesetas. A las 3:30 horas inmovilizaron el coche a 14 km del camping y no nos facilitaron ningún tipo de transporte, alegando que ese era nuestro problema. Les pedimos incluso una manta, pero ellos se fueron y nos dejaron allí. Pasamos la noche en el coche, muertos de frío, hasta que a las 8:30 horas llegó un coche patrulla y desinmovilizaron el coche.

¿Es este el nuevo sistema de multar? ¿Es que también quieren jugar con nuestra salud?

*EVA SIMÓ GRANDE
Barcelona»*

Estimada Eva, la teva carta m'arribat al cor i passo ràpidament a respondre't per a solucionar el teu problema, espero....

Com a "víctima" que ets o et consideres, espero que mai de la vida un borratxo es foti una hòstia amb tu, perdís un ésser estimat o tu mateixa pateixis els efectes d'un accident provocat per una persona beguda, llavors et recordaràs dels agents encarregats del trànsit, mossos, guàrdies civils, ertzaintzes o guàrdies urbanes i policies locals, potser llavors el teu sentit de la paraula "víctima" prendrà una altra dimensió.

Pel que fa a que només et fessin dues proves per a comprovar el teu nivell d'embriaguesa.... que hagués passat si al tercera també dones positiu?, demanaries una quarta prova? I una cinquena? I una sisena?, fins a les 8:30 del matí que se t'hagués passat la merda que portaves a sobra no? Doncs per això només et van fer dues, per que es el que marca la llei i si no t'agrada la llei demana que la canviïn i ja està solucionat, però posats a canviar les lleis que et sembla si exclouen les proves d'alcoholemia i que cada un condueixi com li vingui en gana, beguts, sense assegurança, sense permisos, amb vehicles que no estan en condicions de circular i d'aquí a l'anarquia només serà un pas, a les barricades contra l'estat opresor.

I per últim, tan gran era la merda que portaves, estimada Eva, que no vas ser capaç d'arrancar el cotxe (donat que el motor no s'immobilitza, només la roda) i posar la calefacció per escalfar-te, potser si haguessis caminat aquells 14 kms. fins al càmping t'haguessis escalfat i al matí anar a buscar el cotxe tot xino xano.

Potser ara entens perquè els mossos van immobilitzar el teu vehicle no deixant-te conduir ja que si no vas ser capaç d'arrancar el cotxe ja m'explicaràs com volies arribar al càmping que es

ESTIMADA AMIGA ELENA FRANCIS

trobava a 14 kms., em sembla que els mossos et van fer un favor a tu i a la resta d'usuaris de la via.

Espero haver-te ajudat Eva.

»**Multado bajo la lluvia**

En cualquier colectivo puede haber personas que con su actuación desprestigien a sus compañeros y al propio gremio al que pertenecen. Tal es el caso de los Mossos d'Esquadra que el sábado 7 de abril, a las 13:45 horas, pararon a mi hijo en la N-II, en el kilómetro 669, por no utilizar el casco de protección homologado. Hasta aquí, nada que objetar.

Lo intolerable es que, cuando le pedían la documentación, momento en que empezaba a llover fuertemente, los agentes se protegieron rápidamente en su vehículo para extender la denuncia mientras mi hijo tuvo que aguantar todo el aguacero esperando al lado de la carretera. Cuando protesto, recibió por respuesta una sonrisa irónica por parte de la agente y la más absoluta indiferencia.

Además, quisiera decir a los agentes que mi hijo no se negó en absoluto a firmar la denuncia, como hacen constar ellos. Sencillamente, no se lo preguntaron porque ellos estaban dentro del coche protegiéndose de la lluvia. Creo que su comportamiento es, como mínimo, reprochable.

MIGUEL CAMPOY

Calella»

Estimat Miguel:

Em commou l'interès que tens per la vida del teu fill, a mi també em preocupem els seus constipats i es per això que he pensat sol·licitar al nostre estimat Conseller que doti els vehicles policials de paraigües i mantes (en relació amb la carta anterior) i d'aquesta manera a més d'evitar accidents i caps oberts evitarem constipats innecessaris, d'aquesta manera i en consonancia amb la nova campanya de la Generalitat "son sis milions", serem sis milions però sense constipats que després la gent s'agafa moltes baixes per grip i constipats i ja se sap que un constipat mal curat pot arribar a provocar insuficiències respiratòries greus. Jo també prefereixo un mal constipat que un mal de cap per no portar casc homologat .

A part de la mesura anterior proposaré als grups parlamentaris que facin les modificacions legislatives necessàries per obligar als fabricants de motos a posar sostre descapotable a les motos per evitar en la mesura del que sigui possible que es mullin quan siguin parats per ser denunciats, una vegada ja denunciats i en circulació el sostre abatible s'amagaria per així poder mullar-se tot el que un vulgui sense cap impediment.

Tens raó, es intolerable que l'agent s'enfotés del teu fill, però la carn es dèbil i el mossos es un ésser humà com qualsevol altre, jo en el lloc de la mossos irònica m'hagués rebotat a terra si no fos perquè aquest estava mullat, per això la entenc, suposo que ella s'hagués rigut amb ganes però has d'entendre, estimat Miguel, que l'uniforme ens impedeix fer segons quines coses.

A més d'obligar a dotar les motos de sostre abatible que et sembla Miguel si també instalem uns cendrers a les motos, no has pensat mai ho incommode que és no poder fumar quan vas en moto? o tu ets dels que lences les burilles de les cigarretes provocant els incendis que poc a poc s'estan carregant tots els nostres boscos?

RESPONSABLES

Jordi C. González

Hi ha una figura en la jerarquia del nostre cos que, per simpàtica, sempre m'ha cridat l'atenció. Es tracta del Responsable d'escamot, un agent abnegat al que ordenen agafar un càrrec fantasma amb un increment salarial fantasma que, si té la mala fortuna de que en el seu grup de treball hi ha algú al que li agradi poc complir amb la seva feina, ha begut oli. Perquè constar com Responsable significa respondre de tot allò que passi durant el servei; és a dir, que si un agent de l'escala bàsica decideix fer, o millor, deixar de fer el que li pertoca, un altre agent de l'escala bàsica, amb el mateix sou que ell, respon de la seva desídia, perquè per això es responsable. Pensant-ho bé, veig que la nostra administració disposa de jugades de mestre, doncs la millor manera de estalviar-se calers i assegurar el normal funcionament d'un servei es inventar-se una figura que no cobra res, del mateix rang que tots, sobre el que poder carregar totes les deficiències d'un servei. On estan els caporals? Així també dirigeixo jo una administració. No cal caporals, obligarem als agents més antics a fer de caporals però, alehop, no els hi pagarem un duro i ens estalviarem calers. Bé, em sembla perfecte, perquè es suposa que aquests calers estalviats repercutiran en el funcionament de la societat que ells administren, que és la nostra, però no ho sé, alguna cosa em diu que no tot és tant senzill. Hi ha, encara, una cosa que em preocupa més de tot això. Perquè responsables? Es que no ho som tots, responsables? Jo respon del que faig, no em cal que ningú respongui per mi. Cada un sap quina és la seva tasca en el seu destí, cada un sap què ha de fer i com ho ha de fer. Llavors, perquè responsables? Per fer quadrants i per menjar-se marrons, que li diuen en l'argot policial? Suposo que un agent es podrà negar a exercir aquest majestuós càrrec, o encàrrec

de funcions, perquè a lo millor a mi no m'agrada manar i no em presento a caporal pel mateix i resulta que, després, en el meu servei dona la casualitat que sóc el més antic i m'obliguen a fer de responsable. Quan vaig sortir, després d'un petit periple per diferents destins, es va obrir l'Hospital penitenciari de Terrassa. Cap allà em van enviar i em van fer responsable del meu escamot, per imperatiu legal, i vaig tragar, perquè llavors un era més jove i encara més ingenu que ara. Feia el que feien tots, cobrava el mateix i, a sobre, es suposa que responia de tot allò que passava durant el servei. Es a dir, jo estava fent el meu puesto en la garita, llavors hi havia garita a Terrassa, i era responsable del que passava dins del cos de guàrdia. Però era impressionant, amb poc més d'un any d'antiguitat al Cos ja em feien Responsable, i vaig ser feliç. Li podia dir a la meva família, als meus amics, a la meva companya, que era Responsable d'un servei, que era el Cap del meu escamot i, quan no hi era el caporal, que això passava totes les tardes, les nits, els caps de setmana i els festius, també, Deu n'hi do!, el CAP DE LA UNITAT. Tenia poc més de vint anys... És l'únic defecte que li veig a això de ser home, que s'ha de passar per l'edat de la tonteria, que és la de ser jove, i això, si a més transites aquestes edats amb una xapa de policia i un revòlver, mare meva, quina barreja més explosiva. I Cap d'escamot i Cap, a hores, d'Unitat. Encara passen poques coses en els cossos de policia, perquè ja em direu com pot un "novato" ser Cap de res, i no estaria malament que l'edat per accedir-hi fos, com a mínim, els quaranta anys. Bé, això és una estupidesa, perquè l'edat no vol dir res, mera imposició numèrica. El que passa es que jo, amb vint anys, era molt més tonto que ara, però Responsable. Que hi puc fer.

BUD & GINGER.

EL NÚM 1 en INFORMACIÓ!!
MOLINERO II (EL JUSTO)

ADAPTANT-SE ALS NOUS TEMPS
 (RODILL ABSOLUPP) CAPTA ELS SEUS
 CADELLS A **CAN ZAM** i DEIXA
 ELS ESBARTS i
 LES IKASTOLES.

DE MADRID
 AL
 CIELO

NOVA CAMPANYA
 DE LA DIRECCIÓ GRAL.

**A CADA CASA
 DE MOSSO
 DOS SOUS !!**

EL SERVEI D'OCCUPACIÓ
 PER A LES NOSTRES
 PARELLES HA COMENÇAT
 PER D'ALT, PACIÈNCIA !!

POR A LA "FUGA DE CERVELLS"

AIXÍ JUSTIFICA LA CASA L'AUGMENT
 DESPROPORCIONAT DEL COMPLEMENT
 DE LES ESCALES SUPERIORS

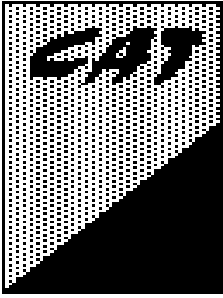
CONSELERIA D'INTERIOR
 VIGILADA PER SEGUARATES
 L'AUTOGOVERN i LES
 NOSTRES INSTITUCIONS, UN "PUTO XIRINGUITO".

**PALAU DE LA GENERALITAT
 COPA DEL REI DE BASQUET.**

-ELS ASPIRANTS PASSEN
 5h. TANCATS A
 L'AUDITORI.
 -PREVISIÓ FORA
 DE MIDA i DE
 TOTA LòGICA.

TOT UN
 BARÒMETRE
 DE LA
 POPULARITAT
 DE PUJOL i
 GASPAR.

★ **B & G**

COL·LECTIU AUTÒNOM DE TREBALLADORS

C/ Tanger 48, baixos 1^a, Barcelona 08018
Telf. 93 485 03 50 Fax. 93 309 44 80
email: cat-me@teleline.es
www.catme.es.vg

SOL·LICITUD D'AFILIACIÓ

DADES PERSONALS

Nom i Cognoms _____

Adreça _____

Població _____ CP _____

Comarca _____ Província _____

Telèfon _____ NIF _____

Estudis _____

E-mail _____

* Desitjo rebre correspondència i publicacions al meu domicili: SI / NO

DADES PROFESSIONALS

Categoria _____ Núm. agent _____ Promoció _____

Escamot _____ Destinació _____

Tel. servei/ext. _____

DADES BANCÀRIES

Banco Caixa _____

Entitat _ _ _ _ Oficina _ _ _ _

Dígit de control _ _

Número de compte _ _ _ _ _

Signatura:

ALTRES DADES (A omplir pel CAT-ME)

Data d'afiliació _____ Núm. de carnet _____

Delegat que rep l'alta _____

Observacions _____